

Triển lãm Nghệ thuật Quốc tế Chân Thiện Nhẫn được tổ chức ở Sydney, Úc

Bài viết của Hoa Khánh

Ủy viên Hội đồng thành phố Waverly: ông Dominic Wy Kanak

[MÌNH HUỆ] Triển lãm Nghệ thuật Quốc tế Chân Thiện Nhẫn đã được tổ chức tại Thư viện Bondi Junction ở Sydney, Úc, từ ngày 28-31 tháng 10 năm 2013. Sự kiện kéo dài 4 ngày này đã thu hút được rất nhiều người tham dự và nhiều du khách đã bày tỏ sự ủng hộ và cảm kích của họ.

Ủy viên Hội đồng Thành phố: “Chúng tôi luôn cảm thấy hạnh phúc khi được đón triển lãm nghệ thuật của các bạn”.

Thay mặt cho cộng đồng và Hội đồng Thành phố Waverly, Ủy viên Dominic Wy Kanak đã phát biểu mở đầu buổi lễ khai mạc.

“Tôi muốn cảm ơn ban tổ chức triển lãm đã tới đây để chia sẻ những tác phẩm của họ với chúng tôi đêm nay”. “Tôi hy vọng rằng Pháp Luân Công sẽ có thể chống lại cuộc đàn áp cho đến cùng.”

“Nếu khi nào bạn cảm thấy cộng đồng hoặc hội đồng của chúng tôi có thể hỗ trợ thêm cho Pháp Luân Công, xin hãy vui lòng cho chúng tôi biết. Chúng tôi rất vui khi được đón tiếp triển lãm của các bạn, cũng như những sự kiện khác nhằm giúp phản đối cuộc đàn áp Pháp Luân Công của chính quyền Trung Quốc.”

“Những bức tranh này là dựa trên các câu chuyện có thật!”

Bà Đái Chí Trân được mời tham gia buổi lễ khai mạc. Bà chia sẻ với những người tham dự cuộc triển lãm rằng bà là người mẹ trong bức tranh, “Con muốn bố”. Một người đã thốt lên: “Ồ, bà ấy là người phụ nữ trong bức tranh! Tôi không hề biết rằng những bức tranh này là dựa trên các câu chuyện có thật!”

Chồng của bà Đái, ông Trần Thừa Dũng, đã bị tra tấn đến chết vào năm 2001 bởi Đảng Cộng sản Trung Quốc vì tu luyện Pháp Luân Công. Con gái của họ, Pháp Độ, lúc ấy mới chỉ 1 tuổi khi cha em qua đời. Hiện nay, em đã là một thiếu nữ xinh đẹp và lúc này, nhiệm vụ của hai mẹ con em là tiếp tục chia sẻ câu chuyện này đến mọi người.

Bà Đái nói: “Tôi hy vọng rằng cuộc đàn áp này sẽ sớm kết thúc để không còn ai phải trải qua những gì mà gia đình tôi đã phải chịu đựng.”

“Tôi chưa từng nhìn thấy những bức tranh đẹp đến như vậy!”

Một thủ thư nói trong nước mắt: “Tôi đã làm việc trong thư viện gần cả một đời”, “và tôi có thể nói với các bạn rằng đây là những bức tranh đẹp nhất mà tôi từng thấy. Tôi có thể cảm nhận được những gì mà bức tranh đang muốn truyền tải! Ngắm nhìn những bức tranh này giống như đang ở trên thiên đàng vậy; tôi không muốn rời khỏi nơi này. Cảm giác này thật khó diễn tả thành lời.”

Bà đã mua một album của những bức tranh này để làm quà sinh nhật cho con trai mình.

Nhiều khách thăm quan đã đánh giá cao những bức tranh và lên án cuộc đàn áp trong cuốn sổ dành cho khách thăm quan. Một vài người đã khuyến khích các học viên tổ chức nhiều cuộc triển lãm hơn nữa trên khắp thế giới. Những người khác bày tỏ sự quan tâm với việc học các bài công pháp của Đại Pháp và đọc cuốn sách Chuyển Pháp Luân – cuốn sách chính của Pháp Luân Công. ◇

P HÁP LUÂN ĐẠI PHÁP (còn gọi là Pháp Luân Công), là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Mình Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Mình Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

Penang, Malaysia: Các học viên chia sẻ vẻ đẹp của Pháp Luân Đại Pháp và nâng cao nhận thức về tội ác cường bức mổ cướp nội tạng

Bài viết của một học viên ở Malaysia

Thiên Quốc Nhạc Đoàn của các học viên Pháp Luân Đại Pháp đã tổ chức một cuộc diễu hành ở Butterworth, Penang cùng với cảnh sát và đoàn RELA dẫn đầu

[MINH HUỆ] Pháp hội Chia sẻ Kinh nghiệm Tu luyện Pháp Luân Đại Pháp Malaysia đã được tổ chức ở Penang, trên bờ biển phía Bắc của bán đảo Malaysia. Trước Pháp hội, các học viên Pháp Luân Đại Pháp địa phương đã tổ chức một loạt các hoạt động bao gồm diễu hành, nhóm luyện các bài công pháp Pháp Luân Công, và thu thập chữ ký lên án tội ác

cường bức mổ cướp nội tạng của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCS TQ) ở Trung Quốc. Nhiều người đã ký tên thỉnh nguyện kêu gọi chấm dứt tội ác này.

Vào trưa ngày 02 tháng 11, Thiên Quốc Nhạc Đoàn đã dẫn đầu một đoàn diễu hành ở Butterworth, Penang. Khán giả dọc tuyến đường diễu hành đã ấn tượng bởi màn trình diễn tuyệt vời của đoàn nhạc và nhận tài liệu thông tin về Pháp Luân Đại Pháp từ các học viên.

Một nhóm học viên khác bắt đầu luyện các bài công pháp từ lúc 3 giờ chiều tại Vườn Bách Thảo, trong khi các học viên khác thu thập chữ ký từ người dân địa phương và du khách, kêu gọi chấm dứt nạn cường bức mổ cướp nội tạng của chính quyền cộng sản Trung

Quốc ở Trung Quốc.

Vào ngày 02 tháng 11, các học viên đã dựng một gian hàng tại siêu thị Chợ Lớn ở Bayan Buru, một cửa hàng có nhiều người Trung Quốc mua sắm. Các học viên đã chiếu những bộ phim về Pháp Luân Công và cuộc bức hại, biểu diễn các bài công pháp Pháp Luân Công, và trưng bày các cuốn sách Pháp Luân Đại Pháp cũng như các tài liệu thông tin.

Đội Trống lung và Thiên Quốc Nhạc Đoàn đã trình diễn vào lúc 5 giờ chiều và nhận được sự chào đón của nhiều người dân địa phương. ◇

Các học viên luyện công ở Vườn Bách Thảo, một điểm du lịch nổi tiếng ở Penang

Trong não có tám khối u, nhờ Đại Pháp đã cải tử hoàn sinh

Bài viết của một học viên ở Trung Quốc

[MINH HUỆ] Tôi đến từ một ngôi làng ở huyện Thâm Châu, tỉnh Hà Nam, năm nay 22 tuổi. Một vài năm trước, tôi theo ba mẹ đến thành phố Tây An để làm việc và phải vào bệnh viện nhiều lần vì sức khỏe kém.

Vào ngày 20 tháng 02 năm 2013, toàn thân tôi bất ngờ bị tê cứng rồi bất tỉnh nhân sự. Tôi được đưa đến bệnh viện bằng xe cứu thương và sau đó bác sĩ khám và xác định tôi bị căng trương lực – một dạng tâm thần phân liệt mà bệnh viện không thể chữa được. Sau khi chụp X-Quang, bệnh viện phát hiện tôi bị u máu thể hang – một loại dị tật mạch máu não.

Họ nói có đến tám khối u trong não của tôi. Những khối u ở rất gần da thì có thể loại bỏ qua phẫu thuật. Nhưng hai cái trong tiêu não thì không thể lấy được vì rất rủi ro. Nếu cuộc phẫu thuật thất bại, thì tôi nếu không chết cũng sẽ trở thành người thực vật. Nếu thành công, khối u cũng có thể phát triển trở lại.

Cha mẹ tôi vô cùng đau lòng. Họ là nông dân nghèo. Làm sao có thể trang

trải được chi phí phẫu thuật tốn hàng trăm nghìn nhân dân tệ như vậy? Không còn lựa chọn nào khác, mẹ tôi đành nói: “Hãy đưa con về nhà thôi”.

Cha mẹ tôi bất chợt nghĩ đến người đi đang tập Pháp Luân Công. Họ gọi đi đến bệnh viện để nói về bệnh của tôi. Người đi vội vàng chạy đến bệnh viện và nói với cha mẹ tôi rằng: “Đại Pháp có thể cứu sống nó! Từ hôm nay, tất cả chúng ta phải giúp nó niệm ‘Pháp Luân Đại Pháp hảo! Chân Thiện Nhân hảo!’”

Cha tôi không thấy thuyết phục lắm. Ông nói: “Anh không thể nghĩ ra cách gì khác, nên thôi chúng ta cứ thử”. Đi tôi đến bên giường và khóc khi nhìn thấy tôi bất động như một người chết. Di quý xuống kê bên tôi và nói vào tai tôi: “Này con, đi biết con vẫn hiểu những gì đang diễn ra. Con hãy thành tâm niệm: ‘Pháp Luân Đại Pháp hảo! Chân Thiện Nhân hảo?’ thì con sẽ được cứu.” Di tôi nhìn thấy nước mắt tôi chảy ra từ khóe mắt.

Bởi vì bệnh viện không thể giúp tôi nên họ đã bắt tôi xuất viện. Cha mẹ tôi đưa tôi đến nơi chúng tôi ở thuê. Di tôi

và mẹ ở bên giường tôi niệm “Pháp Luân Đại Pháp hảo! Chân Thiện Nhân hảo” cho đến tận 1h sáng.

Đến ngày thứ tư, di tôi quay lại để tiếp tục niệm. Đến đêm, di và mẹ tôi giúp tôi niệm. Lúc đó, tôi bắt đầu lấy lại một chút cảm giác. Tôi cảm thấy rất thương di nên gắng sức ngồi dậy và nói: “Hãy để di vào phòng nghỉ ngơi đi”. Gia đình tôi vô cùng vui mừng khi nhìn thấy tôi có thể ngồi dậy. Lòng tin của họ vào Đại Pháp trở nên mạnh mẽ và họ cảm thấy Đại Pháp thật tốt. Trước khi đi tôi rời đi, di tôi gắp bùa hộ thân “Pháp Luân Đại Pháp hảo” ở trước ngực tôi. Sáu ngày tiếp theo, cả nhà tôi đều niệm “Pháp Luân Đại Pháp hảo! Chân Thiện Nhân hảo” và tôi đã hoàn toàn tỉnh táo lại.

Trải nghiệm sinh tử của tôi cũng là một minh chứng cho sự phi thường của Đại Pháp. Tại đây, tôi muốn trân trọng kể với mọi người, những người có duyên đang đọc bài chia sẻ này rằng: “Pháp Luân Đại Pháp là tốt! Pháp Luân Đại Pháp là chính Pháp!”. ◇

Madrid, Tây Ban Nha: Các học viên nhắm thẳng vào những tội ác chống lại nhân loại của ĐCS TQ

Bài viết của một học viên ở Tây Ban Nha

[MINH HUỆ] Vào ngày 26 tháng 10 năm 2013, các học viên Pháp Luân Công ở Tây Ban Nha đã tổ chức một cuộc vận động thu thập chữ ký tại Quảng trường Del Callao thuộc trung tâm thành phố Madrid, nhằm phơi bày hoạt động mô cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công còn sống của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCS TQ).

Một sinh viên London đến Tây Ban Nha du lịch và đã nhìn thấy các học viên đang phát tờ rơi. Anh ấy đã gọi bạn của mình lại và nói rằng: “Hãy đến đây và ký tên vào đơn thỉnh nguyện!” Tất cả họ đã tụ lại để nghe các học viên giải thích về cuộc đàn áp Pháp Luân Công của Đảng.

Khi họ biết về tội ác mô cướp nội tạng của chế độ, họ đã chết lặng. Tất cả họ đã ký tên vào đơn thỉnh nguyện trước khi rời đi.

Một người đàn ông Trung Quốc đã cẩn thận đọc những băng thông tin của các học viên. Khi một học viên nói chuyện với ông về màn kịch tự thiêu ở Quảng trường Thiên An Môn của ĐCS TQ, người đàn ông hỏi lại rằng: “Pháp Luân Công chính xác là gì vậy?”

Người học viên này đã nói với ông ấy rằng: “Pháp Luân Công là một phương pháp tu luyện Phật Pháp chiếu theo các nguyên lý Chân Thiện Nhẫn.

Nó giúp cải thiện sức khỏe của con người và hướng dẫn người ta trở thành những người tốt bụng và tử tế. Suốt 14 năm qua, Đảng đã đàn áp các học viên Pháp Luân Công một cách bất hợp pháp và thậm chí còn mô cướp nội tạng của họ trong khi họ vẫn còn sống.

“Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo. Cho đến nay, để tách mình khỏi ĐCS TQ, đã có hơn 150 triệu người Trung Quốc thoát xuất khỏi ĐCS TQ và các tổ chức liên đới của nó.”

Người đàn ông đã gật đầu và nói rằng: “Vì Pháp Luân Công là tu Phật, nên tôi tin các bạn.”

Những người qua đường bày tỏ sự ủng hộ đối với Pháp Luân Công

Trung Cộng dùng tiền và danh lợi ủng hộ tội ác tại Trại lao động cưỡng bức Mã Tam Gia

Bài viết của Phi Vũ

[MINH HUỆ] **Tạp chí Lens gây sốc độc giả bằng sự tàn bạo bên trong Mã Tam Gia**

Tạp chí Lens của Trung Quốc đã công bố một bài viết độc quyền cung cấp tài liệu về các phương thức tra tấn được sử dụng trong Trại lao động cưỡng bức Mã Tam Gia ở tỉnh Liêu Ninh, Trung Quốc vào ngày 07 tháng 04 năm 2013. Tựa đề là “Ra khỏi Mã Tam Gia,” bài viết sâu rộng này được đăng lại nhiều lần bởi những trang web chính của Trung Quốc, bao gồm Sina, Sohu, Tengxun và 163. Những trang web này đã thay đổi tựa đề bài viết nhưng nội dung không thay đổi.

Bài viết tập trung vào nhiều nạn nhân ở Mã Tam Gia, những người bị giam vì

thỉnh nguyện đến chính phủ, nhưng nó cố tình không đề cập đến các học viên Pháp Luân Công vốn chiếm đa số những tù nhân ở Mã Tam Gia.

Trong khi các độc giả của bài viết vẫn đang hoảng vàng vì bị sốc bởi tội ác trong Mã Tam Gia và lên án họ, thì một phim tài liệu có tiêu đề “Người trên đầu ma quỷ: Những phụ nữ của Trại lao động cưỡng bức Mã Tam Gia” đã được chiếu trực tuyến lần đầu tiên vào ngày 01 tháng 05, và đưa Mã Tam Gia trở lại tiêu điểm chính.

Những tội ác ở Mã Tam Gia đã được công bố rộng rãi bởi các phương tiện truyền thông nước ngoài vào đầu những năm 2000. Tuy nhiên, bên trong Trung Quốc, Mã Tam Gia vẫn được

Tây Úc: Diễn lại cảnh mô cướp nội tạng phơi bày tội ác của ĐCS TQ

Bài viết của phóng viên báo Minh Huệ
Mục Văn Thanh

[MINH HUỆ] Vào ngày 03 tháng 11 năm 2013, các học viên Pháp Luân Công ở Perth, Tây Úc đã diễn lại tội ác mô cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công còn sống của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCS TQ). Gần một nghìn người đã ký tên thỉnh nguyện tại hoạt động này để ủng hộ chiến dịch kêu gọi chấm dứt nạn mô cướp nội tạng và toàn bộ cuộc bức hại ở Trung Quốc của các học viên Pháp Luân Công.

Một học giả người Trung Quốc đã không thể tin được vào những gì ông đang nhìn thấy. Ông hỏi các học viên Pháp Luân Công: “Chuyện gì vậy?” Sau khi nghe sự thật về mô cướp nội tạng, ông đã tin và ký tên thỉnh nguyện.

Hai sinh viên Trung Quốc đến từ Bắc Kinh cho biết họ từng nhận được tài liệu về mô cướp nội tạng khi họ còn ở Bắc Kinh, nhưng chính phủ Trung Quốc đã phủ nhận nó. Họ không biết ai đang nói thật và muốn tìm hiểu thêm thông tin. Họ đã nhận các tài liệu thông tin, sách, và một đĩa CD Cứu Bình về Đảng cộng sản và đĩa CD Câu chuyện cho tương lai.

Các học viên Pháp Luân Công ở Tây Úc diễn lại cảnh mô cướp nội tạng từ các học viên còn sống và thu thập chữ ký kêu gọi chấm dứt tội ác này.

che đậy và tô điểm.

Chính quyền Trung Quốc trợ cấp khoản tài chính to lớn để hỗ trợ Mã Tam Gia

Sau khi kiểm tra Mã Tam Gia vào đầu năm 2000, hai viên chức Phòng 610 Trung ương là Vương Mậu Lâm và Đồng Tự Pháp đã ca ngợi sự đàn áp Pháp Luân Công của trại lao động và gửi một bản báo cáo chi tiết cho Giang Trạch Dân. Giang

(Còn nữa...trang 04)

Truyền thông Úc tiết lộ một số lượng lớn bệnh nhân tiếp tục du lịch đến Trung Quốc để ghép tạng

Bài viết của Hạ Thuần Thanh, phóng viên báo Minh Huệ ở Melbourne, Úc

[MINH HUỆ] “Khoảng 5 năm trước, một nhóm [bệnh nhân] đã cùng nhau lên đường tới Trung Quốc và quay trở về sau khi đã được cấy ghép thận. Người hiến thận là những tử tù sắp bị hành quyết có máu và các loại mô tương thích với các bệnh nhân.”

Đây là những gì mà bác sĩ chuyên khoa thận David Goodman ở Melbourne, Úc đã kể với phóng viên của Fairfax Media, một trong những công ty truyền thông lớn nhất ở Australia, trong một cuộc phỏng vấn gần đây.

Những gì bác sĩ Goodman nói đã gián tiếp chỉ ra rằng có một ngân hàng người hiến tạng còn sống, không tự nguyện, mà nội tạng của họ là phục vụ cho hoạt động thu hoạch.

Ngày 05 tháng 10 năm 2013, tờ The Age và Tin tức Sydney buổi sáng, hai tờ báo của Melbourne, đã đăng một bài viết của Mandy Sayer.

Bài báo chỉ ra rằng: “Ngày nay có khoảng 1.600 người trong danh sách hiến tạng ở Úc, thế nhưng năm 2010 con số chỉ là 13,8 người hiến trên một triệu người.”

Bài báo nói rằng thời gian chờ đợi trung bình cho một ca ghép thận ở Úc là bốn năm.

Các bệnh nhân đi du lịch tới Trung Quốc để ghép thận

Trong khi các bệnh nhân chờ đợi để được ghép tạng, có tin đồn rằng ở Trung Quốc, họ có thể nhanh chóng có được tạng phù hợp.

Phóng viên của Fairfax Media hỏi bác sĩ Goodman về du lịch ghép tạng, liệu ông “đã từng có bệnh nhân lọc máu nào biến mất, rồi lại xuất hiện chỉ sau hai tuần với một vết sẹo trên cơ thể chưa?”

“Rất nhiều lần rồi” bác sĩ Goodman nói: “Khoảng 5 năm trước, một nhóm [bệnh nhân] đã cùng nhau lên đường tới Trung Quốc và quay trở về sau khi đã được cấy ghép thận.”

Tiến sĩ Goodman nói thêm: “Tôi phản đối mạnh mẽ du lịch ghép tạng. Người hiến cảm thấy bị lạm dụng. Không có sự chăm sóc hậu phẫu ở Trung Quốc và các nước khác. Bệnh nhân chỉ có chế độ chăm sóc y tế năm ngày sau ca phẫu thuật, vì vậy họ quay lại Australia và bắt taxi từ sân bay đi thẳng tới phòng cấp cứu.”

Truyền thông Úc tiết lộ về hoạt động “giết hại tù nhân theo yêu cầu” để lấy tạng của chế độ Trung Quốc

Các bệnh nhân Úc chưa bao giờ nhận

ra rằng họ đang trở thành những khách hàng của hoạt động “giết hại tù nhân theo yêu cầu” để lấy tạng. Chế độ Trung Quốc hành quyết 2.000 đến 3.000 tù nhân mỗi năm. Con số họ công bố cho thấy vào năm 2005, có 20.000 ca ghép tạng; vào năm 2008, có 86.800 ca ghép thận, 14.643 ca ghép gan, những con số lớn hơn rất nhiều so với số lượng tử tù.

Vậy nguồn nội tạng khổng lồ này đến từ đâu?

Ngày 11 tháng 5 năm 2013, tờ Tin tức hàng tuần của Australia đã đăng một bài bình luận của Jeffrey Babb. Tựa đề của bài báo là “Nhân quyền: Ăn cắp tạng ghê rợn ở Trung Quốc: Tội ác của họ, sự nhục nhã của chúng ta”.

Bài báo chỉ ra: “Không ai có thể rời khỏi cửa hàng thịt này mà còn sống; đó là lý do tại sao không ai nói về nó. Không ai biết có bao nhiêu người trong số các học viên Pháp Luân Công bị mổ cướp tạng trái ý muốn.”

Ông Babb nói: “Tại sao chúng ta biết được việc này đang xảy ra? Trước tiên, chúng ta có những báo cáo đáng tin cậy rằng nó đang diễn ra. Thứ hai, Trung Quốc đang cung cấp dịch vụ ghép tạng mà chỉ có thể vận hành nếu người hiến bị ‘giết hại theo đơn đặt hàng’.”

Trung Cộng dùng tiền và danh lợi ủng hộ tội ác... (Tiếp theo trang 03)

Trạch Dân đã gửi 6 triệu nhân dân tệ đến trại lao động và ra lệnh cho trưởng Phòng 610 Lưu Kinh thành lập “Chuyển hóa thông qua cơ sở giáo dục Mã Tam Gia” càng sớm càng tốt. Dự án sau đó đã tăng lên 10 triệu nhân dân tệ và tỉnh Liêu Ninh được nói rằng là để bù đắp sự thiếu hụt kinh phí.

Ngoài ra, với mỗi học viên từ tỉnh Liêu Ninh bị đưa đến Mã Tam Gia, chính quyền địa phương phải đưa cho trại lao động 10.000 nhân dân tệ. Từ tháng 10 năm 1999 đến tháng 04 năm 2004, Mã Tam Gia đã giam hơn 4.000 học viên. Nói cách khác, số tiền đổ vào Mã Tam Gia từ các chính quyền địa phương trong tỉnh đã hơn 40 triệu nhân dân tệ.

Một quan chức cấp cao của Văn phòng Tư pháp tỉnh Liêu Ninh từng nhận xét tại một cuộc họp “thả tù nhân” vào năm 2004 rằng: “Tài chính dùng vào việc đối phó với Pháp Luân Công đã vượt qua chi phí của một cuộc chiến

tranh.” Vào thời điểm đó thậm chí là chưa đến 5 năm của cuộc bức hại. Bây giờ cuộc bức hại đã 14 năm, và người ta có thể suy ra bao nhiêu tiền đã dành cho cuộc đàn áp môn tu luyện này.

Các phương thức tra tấn được báo cáo trong bài viết của Tạp chí Lens không thể so sánh với những thủ đoạn áp dụng với các học viên

Một hình thức tra tấn trong bài viết của Tạp chí Lens đề cập đến các nạn nhân bị ép ngồi trên những chiếc ghế đầu nhỏ trong một vài giờ trong lúc đọc nội quy của trại lao động.

Có một hình thức tra tấn tương tự áp dụng cho các học viên Pháp Luân Công nhưng nó tàn bạo hơn nhiều. Thực tế là các học viên thường bị ép ngồi trên ghế đầu nhỏ gần 20 giờ mỗi ngày, có lúc trong nhiều tháng liên tục.

Mã Tam Gia thậm chí còn giới thiệu phương pháp này cho cả nước. Theo một tài liệu mật của Phòng 610 Trung ương

và Bộ Tư pháp, tính đến tháng 11 năm 2011, Mã Tam Gia đã đón tổng cộng hơn 500 khách từ 25 tỉnh trong 31 chuyến đi đến trại lao động.

Những gì được phơi bày trong bài viết của Tạp chí Lens chỉ là một cái nhìn thoáng qua của bức tranh lớn. Các cuộc phỏng vấn tiếp theo với các nạn nhân trong bài viết thậm chí còn tiết lộ những chi tiết sốc hơn.

Kết luận

Mã Tam Gia không phải là trại lao động duy nhất được hỗ trợ bằng tiền và danh tiếng của chế độ. Tất cả nhà tù và trại lao động bức hại các học viên Pháp Luân Công đều bị cảm dỗ bởi lợi ích tiền bạc và sự công nhận. Tội ác tiếp diễn vì ĐCSTQ hỗ trợ. Phương pháp hành động thông thường của ĐCSTQ là dùng người khác để thực hiện công việc bẩn thỉu của nó, và kích động những người đi theo thực hiện chính sách của nó bằng cách thưởng cho họ tiền bạc và danh tiếng. ◇